

- 8) Nationella domstolar är enligt artikel 4.1 i förordning nr 2887/2000, jämförd med artikel 5a.3 i rådets direktiv 90/387/EEG av den 28 juni 1990 om upprättandet av den inre marknaden för teletjänster genom att tillhandahålla öppna nät, skyldiga att tolka och tillämpa sina nationella processrättsliga regler om talerätt så, att det är möjligt att i domstol angripa ett beslut från den nationella regleringsmyndigheten om godkännande av avgifterna för tillträde till accessnätet. Såväl det företag till vilket ett sådant beslut är riktat som berättigade, i den mening som avses i förordningen, vars rättigheter potentiellt kan påverkas av beslutet ska ha en sådan möjlighet.
- 9) Förordning nr 2887/2000 ska tolkas så, att i ett förfarande för tillsyn av avgifterna för tillträde till accessnätet som genomförs av en nationell regleringsmyndighet enligt artikel 4 i förordningen är det den anmälda operatören som ska bevisa att dennes avgifter följer principen att avgifterna för tillträde till accessnätet ska fastställas på grundval av kostnaderna. Det ankommer däremot på medlemsstaterna att bestämma hur bevisbördan ska fördelas mellan den nationella regleringsmyndighet som har fattat beslutet om godkännande av den anmälda operatörens avgifter och den berättigade som har angripit det beslutet. Det ankommer även på medlemsstaterna att, i enlighet med sina processrättsliga regler och med iakttagande av de gemenskapsrättsliga principerna om ett effektivt och likvärdigt domstolsskydd, bestämma hur bevisbördan ska fördelas vid en prövning i domstol av den nationella regleringsmyndighetens beslut om godkännande av den anmälda operatörens avgifter för tillträde till accessnätet.

(¹) EUT C 96 av den 22.4.2006.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 17 april 2008 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank van koophandel Hasselt – Belgien) – Confederatie van immobiliën-beroepen België, Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars mot Willem Van Leuken

(Mål C-197/06) (¹)

(Erkännande av examensbevis — Direktiv 89/48/EEG — Fastighetsmäklare)

(2008/C 142/04)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van koophandel Hasselt

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Confederatie van immobiliën-beroepen België, Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars

Svarande: Willem Van Leuken

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Rechtbank van koophandel Hasselt – Tolkning av artiklarna 3 och 4 i rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier (EGT L 19, s. 16; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 192) – Skyldighet för en fastighetsmäklare med hemvist i en medlemsstat som bedriver förmedlingsverksamhet i en annan medlemsstat att uppfylla de villkor för att utöva detta yrke som till följd av direktivet ställs enligt lagstiftningen i den medlemsstaten – Krav även vid överenskommelse om samarbete mellan denna mäklare och en mäklare som auktoriserats av staten i fråga

Domslut

Artiklarna 3 och 4 i rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/19/EG av den 14 maj 2001, utgör hinder för en medlemsstats bestämmelser enligt vilka det krävs tillstånd för att en tjänsteleverantör, som är etablerad i en annan medlemsstat och som befinner sig i en sådan situation som den som svaranden i målet vid den nationella domstolen befinner sig i, i den förstnämnda medlemsstaten ska få utöva sådan verksamhet som är i fråga i det nationella målet, när det för att få tillstånd krävs att vederbörande först genomgår ett lämplighetsprov i juridik med godkänt resultat.

(¹) EUT C 165, 15.7.2006.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 15 april 2008 (begäran om förhandsavgörande från Labour Court – Irland) – Minister for Agriculture and Food, Minister for Arts, Sport and Tourism, Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Foreign Affairs, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Transport

(Mål C-268/06) (¹)

(Direktiv 1999/70/EG — Klausulerna 4 och 5 i ramavtalet om visstidsarbete — Visstidsanställningar vid offentliga myndigheter — Anställningsvillkor — Löner och pensioner — Visstidsanställningar som förnyas med upp till åtta år — Processuell autonomi — Direkt effekt)

(2008/C 142/05)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Labour Court

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Impact

Motpart: Minister for Agriculture and Food, Minister for Arts, Sport and Tourism, Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Foreign Affairs, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Transport

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Labour Court – Tolkningen av klausulerna 4.1 (principen om icke diskriminering) och 5.1 (åtgärder för att förhindra missbruk som uppstår genom användandet av på varandra följande visstidsanställningskontrakt eller visstidsanställningsförhållanden) i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, s. 43) – Talan i vilken de nämnda bestämmelsernas direkta effekt åberopas – Den domstol vid vilken talan har väckts saknar enligt nationell rätt behörighet – Behörighet med stöd av gemenskapsrätten, särskilt likvärdighets- och effektivitetsprinciperna

Domslut

- 1) Gemenskapsrätten, i synnerhet effektivitetsprincipen, kräver att en specialdomstol, vid vilken talan har väckts inom ramen för den behörighet, om än fakultativ, som nämnda domstols getts i den lag genom vilken rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP införlivats, att pröva en talan som grundar sig på ett åsidosättande av denna lag, även förklarar sig vara behörig att pröva de av kändens krav som direkt grundar sig på detta direktiv, när de är hänförliga till perioden från det att införlivandefristen för direktivet löpte ut till ikraftträdandet av nämnda lag, om skyldigheten för känden att samtidigt väcka en separat talan vid allmän domstol som direkt grundar sig på själva direktivet skulle ge upphov till processuella olägenheter som kan göra det orimligt svårt att utöva de rättigheter som känden har enligt gemenskapsrätten. Det åligger den nationella domstolen att vidta de undersökningar som behövs i detta avseende.
- 2) Klausul 4.1 i ramavtalet om visstidsarbete, som ingicks den 1 mars 1999 och som finns som bilaga till direktiv 1999/70, är ovillkorlig och tillräckligt precis för att kunna åberopas av en enskild inför nationell domstol, vilket däremot inte är fallet med klausul 5.1 i nämnda ramavtal.
- 3) Artiklarna 10 EG och 249 tredje stycket EG samt direktiv 1999/70 ska tolkas så, att en myndighet i en medlemsstat som agerar i egenskap av offentlig arbetsgivare inte har rätt att, i strid med det syfte som eftersträvas med nämnda direktiv och ramavtalet om visstidsarbete, vilket består i att förhindra missbruk av visstidsanställningsavtal, vidta åtgärder bestående i att sådana avtal förnyas för ovanligt långa perioder under perioden från det att införlivandefristen för direktiv 1999/70 löpt ut till ikraftträdandet av den lag genom vilken direktivet införlivats.
- 4) När den tillämpliga nationella rätten innehåller en regel om att en lag inte kan tillämpas retroaktivt om det inte klart och tydligt

anges i lagen att det är tillåtet, är den nationella domstolen, som har att pröva ett yrkande som grundar sig på åsidosättande av en bestämmelse i nationell lag genom vilken direktiv 1999/70 införlivades, enligt gemenskapsrätten bara skyldig att tillerkänna nämnda bestämmelse retroaktivt verkan från det att införlivandefristen för nämnda direktiv löpte ut om den nationella rätten innehåller en uppgift av sådant slag, vilken kan tillerkänna nämnda bestämmelse retroaktivt verkan.

- 5) Klausul 4 i ramavtalet om visstidsarbete ska tolkas så, att de anställningsvillkor som avses i nämnda klausul omfattar villkor avseende lön och pensioner som härrör från anställningsförhållandet, med undantag för villkor avseende pensioner som härrör från ett lagstadgat socialt trygghetssystem.

(¹) EUT C 212, 2.9.2006.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 17 april 2008 – Thomas Flaherty (C-373/06 P), Larry Murphy (C-379/06 P), Ocean Trawlers Ltd (C-382/06 P) mot Irland, Europeiska gemenskapernas kommission

(Förenade målen C-373/06 P, C-379/06 P och C-382/06 P) (¹)

(Överklagande — Åtgärder för bevarande av resurser — Omstrukturering av fiskerisektorn — Ansökan om ökning av målen för det fleråriga utvecklingsprogrammet "FUP IV" avseende tonnage — Avslag på ansökan)

(2008/C 142/06)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Thomas Flaherty (C-373/06 P), Larry Murphy (C-379/06 P), Ocean Trawlers Ltd (C-382/06 P) (ombud: D. Barry, solicitor, och A. Collins, SC (C-373/06 P, C-379/06 P och C-382/06 P), samt av dessa sistnämnda och P. Gallagher, SC (C-379/06 P))

Övriga parter i målet: Irland, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Doherty och M. van Heezik)

Saken

Överklagande av den dom som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 13 juni 2006 i de förenade målen T-218/03–T 240/03, Boyle m.fl. mot kommission i vilken förstainstansrätten ogiltigförklarade kommissionens beslut 2003/245/EG av den 4 april 2003 om de ansökningar som kommissionen har mottagit om utökning av FUP IV-målen med hänsyn till förbättringar av säkerhet, navigation till sjöss, hygien,